

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4437

гр. София, 26.05.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 27
състав**, в закрито заседание на 26.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **2951** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Делото е образувано по жалба на Медицински център „Репродуктивно здраве“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. М. Ел – Т., срещу Постановление от 02. 03. 2023 г. за обявяване на съществуването на трудово правоотношение между Р. Д. П. и медицинския център, издадено от началника на отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“ при дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ към Изпълнителна агенция “Главна инспекция по труда“.

С молба от 25.05.2023 г. е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорения административен акт. Посочва се, че предварителното изпълнение на постановлението ще доведе до налагане на имуществена санкция, доколкото обжалването не спира изпълнението.

По това искане ще се произнесе дежурен съдия, съобразно вътрешните правила за разпределение на делата в АССГ.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваното постановление е процесуално допустимо - предявено в срок и от активно легитимирано лице, адресат на оспорения акт.

Преценено по същество искането за спиране на изпълнението е неоснователно.

Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 АПК – по искане на оспорващия и при условията на чл. 166, ал. 2 АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 405 КТ принудителните административни мерки (ПАМ) по ал.1 на чл. 404 КТ могат да се оспорят по реда на АПК, като обжалването не спира изпълнението. По този начин законодателят е въвел изключение от общото правило в

административното правораздаване, въведено в чл. 166, ал. 1 от АПК, че оспорването спира изпълнението.

В случаите, когато законодателят регламентира предварително изпълнение на определена категория административни актове, каквато е и разпоредбата на чл. 405 от ЗЗ, той презюмира наличието на една, няколко или на всички предпоставки по чл.60, ал.1 от АПК. Тъй като предварителното изпълнение се допуска по силата на закона, не е необходимо административният акт в тази част да е изрично мотивиран и дори не е необходимо актът да съдържа волеизявление в този смисъл. Както волеизявлението, така и мотивите за него, се заместват от съответната законова разпоредба.

Предпоставка за спиране от съда на предварителното изпълнение, е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60 от АПК. В тежест на жалбоподателя пред административния съд е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спирането на изпълнението на заповедта е основателно. В настоящия случай в жалбата не се сочат такива обстоятелства, нито се прави твърдение в тази насока.

За да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже, чрез надлежни доказателства, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда - чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК. Вредата може да бъде както имуществена – загуба или пропуснатата полза, така и неимуществена и да се изразява в засягането на неимуществени права и свободи. Настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно. За настъпването на вредите трябва да бъдат представени доказателства, а не само да има твърдения в тази насока.

В случая искането е основано единствено на вероятността да бъде наложена имуществена санкция на дружеството, не се основава на никакви обстоятелства, които да сочат за настъпването на значителни или трудно поправими вреди от предварителното изпълнение на предписанията, дадени на основание чл. 404, ал. 1 КТ, нито пък въз основа на нови обстоятелства, които счита, че ще настъпят.

Тъй като по делото не са представени доказателства които да водят до извода, че предварителното изпълнение на атакуваното постановление би могло да причини значителна или трудно поправима вреда за дружеството по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК, същото следва да бъде оставено без уважение.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането от 25. 05. 2023 г. на Медицински център „Репродуктивно здраве“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. М. Ел – Т., за спиране на предварителното изпълнение на Постановление от 02.03.2023 г за обявяване на съществуването на трудово правоотношение на трудово правоотношение между Р. Д. П. и медицинския център, издадено от началника на отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“ при дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ към Изпълнителна агенция “Главна инспекция по труда“.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ :